

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 6. decembra 2018.godine
Br. ref.:RK 1296/18

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI66/18

Podnosilac

Sahit Muçolli

**Ocena ustavnosti rešenja Rev. br. 276/2017 Vrhovnog suda Kosova
od 8. februara 2018. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Sahit Muçolli, iz Prištine (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa Ramiz Suka, advokat.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost rešenja [Rev. br. 176/2017] od 8. februara 2018. godine Vrhovnog suda Kosova u vezi sa presudom [Ac. br. 2056/16] od 5. oktobra 2017. Godine Apelacionog suda i presudom [C. br. 07/13] od 29. marta 2016. godine Osnovnog suda u Prištini.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporenog rešenja, kojim se navodi da su podnosiocu zahteva povređena prava garantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).
5. Dana 31. maja 2018. godine, Ustavni sud Republike Kosovo je (u daljem tekstu: Sud) na administrativnoj sednici usvojio izmenu-dopunu Poslovnika o radu, koji je objavljen u Službenom listu Republike Kosovo 21. juna 2018. godine i stupio na snagu 15 dana nakon njegovog objavljivanja. Shodno tome, tokom razmatranja zahteva, Sud se poziva na pravne odredbe novog Poslovnika na snazi.

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 4. maja 2018. godine, podnosilac je podneo zahtev Sudu.
7. Dana 7. maja 2018. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Snezhanu Botusharovu za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, u sastavu sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Arta Rama-Hajrizi i Gresa Caka-Nimani.
8. Dana 16. maja 2018. godine, Sud je na osnovu stava 2 pravila 33 [Registracija podnesaka i rokovi podnošenja] Poslovnika tražio od zastupnika podnosioca zahteva da podnese punomoćje za zastupanje pred Sudom.
9. Dana 22. maja 2018. godine, zastupnik podnosioca zahteva je podneo punomoćje za zastupanje pred Sudom.
10. Dana 23. maja 2018. godine, kopija zahteva je dostavljena Vrhovnom sudu.
11. Dana 16. juna 2018. godine, završio se mandat sudijama Snezhani Botusharovi i Almiru Rodriguesu. Dana 26. juna 2018. godine, završio se mandat sudijama Altayu Suroyu i Ivanu Čukaloviću.

12. Dana 9. avgusta 2018. godine, predsednik Republike Kosovo je imenovao nove sudije: Bajrama Ljatifija, Safeta Hoxhu, Radomira Labana, Remziju Istrefi-Peci i Nexhmija Rexhepija.
13. Dana 22. avgusta 2018. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Gresu Caka-Nimani za sudiju izvestioca umesto sudije Snezhane Botusharove.
14. Dana 21. septembra 2018. godine, predsednica Suda je donela odluku br. K.SH.KI66/18 o zameni člana Veća za razmatranje Altaya Suroya. Veće za razmatranje je ponovo imenovano u sastavu sudija: Arta Rama-Hajrizi, Radomir Laban i Remzije Istrefi-Peci.
15. Dana 29. oktobra 2018. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

16. Iz dokumenata uključenim u zahtevu proizilazi sa je podnosilac zahteva imao ugovor o radu od 1. septembra 2009. godine do 31. avgusta 2010. godine kao nastavnik u određenoj osnovnoj školi. Odlukom [br. 118-23963] od 17. septembra 2010. godine opštine Priština, podnosilac zahteva je obavešten da mu je radni odnos prekinut 14. juna 2010. godine zbog dostizanja starosne granice za penzionisanje.
17. Dana 3. januara 2013. godine, podnosilac zahteva se obratio Osnovnom sudu u Prištini tužbom protiv tužene, odnosno opštine Priština, tražeći ostvarivanje dve plate, za mesec jul i avgust u vrednosti od 552 evra i odgovarajuću kamatu od 3,5%. Podnosilac zahteva je navodio da je radio još dva meseca nakon penzionisanja i zbog toga mu pripada pravo na naknadu dve neisplaćene plate.
18. Dana 29. marta 2016. godine, Osnovni sud u Prištini je presudom [C. br. 07/13] odbio, kao neosnovan, tužbeni zahtev podnosioca zahteva. Osnovni sud u Prištini je utvrdio da je podnosilac zahteva obavešten odlukom [br. 118-23963] od 17. septembra 2010. godine da se određenog datuma, odnosno 14. juna 2010. godine, njegov radni odnos smatra okončanim zbog dostizanja starosne granice penzionisanja. Osnovni sud je dodao da podnosilac zahteva nije dokazao da mu pripada pravo ostvarivanja dve plate za posao za koji navodi da je radio još dva meseca nakon što je napunio godine za penzionisanje.
19. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Apelacionom sudu na gore navedenu presudu Osnovnog suda, tvrdeći bitnu povredu proceduralnih odredaba, pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja i pogrešnu primenu materijalnog prava. Podnosilac zahteva je tražio da se osporena presuda poništi i predmet vrati na ponovno odlučivanje.
20. Dana 5. oktobra 2017. godine, Apelacioni sud je presudom [Ac. br. 2056/16] odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio osporenu presudu Osnovnog suda.

21. Apelacioni sud je utvrdio da je osporena presuda Osnovnog suda *“bila pravična i zakonita”* jer: a) nije bila okarakterisana povredom procesnog prava ili pogrešnom primenom materijalnog prava; i b) da se u ovom slučaju ne radi o jednostranom ili nezakonitom prekidu radnog odnosa, već o *„prekidu“* radnog odnosa zbog starosne granice za penzionisanje zasnovane na važećem zakonu.
22. Neodređenog datuma, podnosilac je podneo zahtev za reviju na gore navedenu presudu Apelacionog suda pred Vrhovnim sudom, tvrdeći bitnu povredu proceduralnih odredaba i pogrešnu primenu materijalnog prava. Podnosilac zahteva je ponovo predložio da se osporene presude ponište i predmet vrati na ponovno suđenje prvostepenom sudu.
23. Dana 8. februara 2018. godine, Vrhovni sud je rešenjem [Rev. br. 276/2017] odbacio, kao nedozvoljen, zahtev za reviziju podnosioca zahteva. Vrhovni sud je obrazložio da zahtev za reviziju nije dozvoljen, pošto vrednost predmeta spora ne prelazi iznos od 3,000 €, kao što je propisano u članu 211. Zakona br. 03/L-006 o parničnom postupku (u daljem tekstu: ZPP).

Navodi podnosioca

24. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu rešenjem [Rev.br.276/2017] od 8. februara 2018. godine Vrhovnog suda povređena prava za pravično i nepristrasno suđenje, garantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava.
25. Podnosilac zahteva posebno tvrdi da mu je ugovor o radu važio do 31. avgusta 2010. godine, dok je godine za starosnu granicu penzionisanja napunio u junu 2010. godine. Shodno tome, on navodi da mu pripada pravo da mu se isplate dve plate za dva meseca koje je radio nakon što je napunio godine za starosnu penziju i da to redovni sudovi nisu uspeali da utvrde.

Prihvatljivost zahteva

26. Sud prvo razmatra da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom, utvrđene Zakonom i dalje navedene Poslovníkom.
27. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

*“1.
Ustavni sud odlučuje sam o slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.*

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

28. U nastavku, Sud takođe razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, koji su propisani u Zakonu. S tim u vezi, Sud se prvo poziva na član 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

*Član 48
[Tačnost podneska]*

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

*Član 49
[Rokovi]*

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku...”.

29. Što se tiče ispunjavanja ovih uslova, Sud utvrđuje da je podnosilac ovlašćena strana, koja osporava akt javnog organa, odnosno rešenje [Rev. br. 276/2017] od 8. februara 2018. godine Vrhovnog suda, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva propisana zakonom. Podnosilac zahteva je takođe naveo prava i slobode za koje tvrdi da su povređena, u skladu sa uslovima iz člana 48. Zakona i podneo je zahtev u skladu sa rokovima propisanim u članu 49. Zakona.
30. Pored toga, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti propisane u pravilu 39 [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika. Pravilo 39 (2) Poslovnika propisuje uslove na osnovu kojih Sud može da razmotri zahtev, uključujući uslov da zahtev ne bude očigledno neosnovan. Pravilo 39 (2) posebno propisuje:

“Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepi tvrdnju”.

31. U tom smislu, Sud prvo primećuje da podnosilac zahteva tvrdi povredu prava na pravično i nepristrasno suđenje garantovano članom 31. Ustava. Podnosilac zahteva konkretno navodi da redovni sudovu nisu uspeali da dokažu činjenicu da je radio još dva meseca nakon što je napunio starosnu granicu za penzionisanje, i samim tim uskratili su mu odgovarajuću naknadu.
32. U rešavanju navoda podnosioca zahteva, Sud na početku naglašava da su suštinski navodi podnosioca, koji se odnose na navodne povrede procesnih garancija garantovane članom 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP-a, detaljno tumačeni u skladu sa sudskom praksom ESLJP-a na osnovu kojih je Sud, u skladu s članom 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, obavezan da tumači osnovna prava i slobode garantovane Ustavom. Shodno tome, u tumačenju navoda o povredi člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a, Sud će se pozvati na sudsku praksu ESLJP-a.
33. Sud takođe ocenjuje da praksa ESLJP-a naglašava da se pravičnost postupka ocenjuje na osnovu postupka u celini. (Vidi: presudu ESLJP-a od 6. decembra 1988. godine, *Barbera, Messeque i Jabardo protiv Španije*, br. 10590/83, stav

68.). Shodno tome, prilikom ocene navoda podnosioca zahteva, Sud će se pridržavati ovog principa. (Vidi, i: slučaj Suda KI104/16, podnosilac zahteva: *Miodrag Pavić*, presuda od 4. avgusta 2017. godine, stav 38, i slučaj KI143/16, podnosilac zahteva: *Muharrem Blaku i drugi*, rešenje o neprihvatljivosti od 13. juna 2018. godine, stav 31).

34. S tim u vezi, i kao prvo, Sud smatra da je podnosilac zahteva izgradio svoj slučaj na osnovu zakonitosti, naime na utvrđivanju činjenica i pogrešnom tumačenju Zakona o parničnom postupku. Sud podseća da se ovi navodi odnose na oblast zakonitosti i kao takvi, ne spadaju u nadležnost Suda, te stoga u načelu Sud ih ne može razmatrati. (Vidi: slučaj KI56/17, podnositeljka zahteva: *Lumturije Murtezaj*, rešenje o neprihvatljivosti, od 18. decembra 2017. godine, stav 35).
35. U okolnostima u ovog slučaja, Sud primećuje da su Osnovni sud i Apelacioni sud objasnili da se u slučaju podnosioca zahteva ne radi o jednostranom prekidu radnog odnosa, već o prekidu zbog starosne granice za penzionisanje. Što se tiče navoda podnosioca zahteva o dve neisplaćene plate, Apelacioni sud je utvrdio da podnosilac zahteva nije dostavio nikakve „dokaze“ da bi dokazao da je radio dva meseca bez plaćanja. Vrhovni sud je odbacio, kao nedozvoljen, zahtev za reviziju podnosioca, jer vrednost predmeta spora ne prelazi iznos od 3.000 €, kao što je propisano članom 211. ZPP-a.
36. Sud primećuje da su se relevantnim odlukama redovnih sudova rešavali svi navodi podnosioca zahteva o prirodi prekida njegovog radnog odnosa i odbijanjem zahteva za naknadu plata za koje on navodi da mu pripadaju. Oni su obrazložili i objasnili, između ostalog: a) penzionisanje zasnovano na sili zakona; b) razliku između neizvršenja ugovora i prekida radnog odnosa zbog penzionisanja u skladu silom zakona; c) rokove i uslove za podnošenje novih dokaza; i d) zakonske uslove za podnošenje revizije Vrhovnom sudu.
37. U tom smislu, Sud se poziva na obrazloženje presude Osnovnog suda, koje, između ostalog, sadrži:

“Tužitelj je odlukom pod br. 118 – 23963 od 17.09.2010. god., obavešten da mu se zbog ispunjenja starosti od 65 godina, dana 14.06.2010. god. okončava radni odnos, od kojeg datuma se isti penzionise ...Sud je na osnovu izvedenih dokaza našao da tužitelj nije dokazao sudu da mu pripada pravo na ostvarenje dve plate nakon penzionisanja prema njegovim navodima da je radio još dva meseca nakon što je bio penzionisan, od strane tužitelja se nije pružio nijedan drugi dokaz kojim bi učinio pouzdanom njegovu tužbu i tužbeni zahtev, stoga shodno članu 322. 1 ZPP-a odbija tužbenih zahtev tužitelja kao neosnovan i odlučio je kao u izreci ove presude”.

38. Relevantni deo presude Apelacionog suda navodi:

“Dob za obavezno penzionisanje javnih službenika je šezdeset i pet (65) godina“, što u ovom slučaju imamo prekidanje – prekid radnog odnosa na jednostrani način od strane tužene na protiv zakonit način, međutim imamo i gašenje radnog odnosa iz činjeniceda je tužitelj postigao dob za

penzionisanje i da odluka pod br. 03 br. 118 – 23963 od 17.09.2010. god., kojom je obavješten tužitelj damu se dana 14.06.2010. god. prekida radni odnos zbog postizanja dobi za penziju, ne podrazumeva ne primenu ugovora o radu, nego podrazumeva okončanje radnog odnosa po sili zakona”.

39. Pored toga, Sud primećuje da je podnosiocu zahteva omogućeno sprovođenje postupka na osnovu načela kontradiktornosti; da je on imao mogućnosti da tokom različitih faza postupka predstavi argumente i dokaze koje je smatrao relevantnim za svoj slučaj; da mu je bilo omogućeno da efektivno ospori argumente i dokaze iznete od strane suprotne strane; i da su svi argumenti, gledano objektivno, koji su bili relevantni za rešavanje njegovog slučaja, pravilno saslušani i razmotreni od strane sudova; da su činjenični i zakonski razlozi protiv osporenih odluka detaljno razmotreni; i da su, u skladu sa okolnostima slučaja, postupci, gledano u celini, bili pravični. (Vidi: između ostalog, slučaj Suda br. KI118/17, podnosilac zahteva: *Sani Kervan i drugi*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. februara 2018. godine, stav 35; vidi, takođe: *mutatis mutandis*, slučaj *Garcia Ruiz protiv Španije*, predstavka br. 30544/96, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 29).
40. Sud naglašava da član 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a nikom ne garantuju povoljan ishod u sudskom postupku i ne propisuju da Sud dovede u pitanje primenu materijalnog prava od strane redovnih sudova jednog građanskog spora, gde obično jedna strana dobija, a druga gubi. (*Ibidem*, slučaj br. KI118/17; takođe, vidi: slučaj Suda br. KI142/15, podnosilac zahteva: *Habib Makiqi*, rešenje o neprihvatljivosti od 1. novembra 2016. godine, stav 43).
41. U tom smislu, kako bi se izbegli nesporazumi od strane podnosilaca zahteva, mora se imati na umu da „pravda“ koja se propisuje u članu 31 nije „suštinska“, već „proceduralna“ pravda. U praktičnom smislu, i u principu, ovo se izražava u kontradiktornom postupku u kojem se strane saslušaju i stavljaju se pod istim uslovima pred sudom. (Vidi: takođe slučaj Suda br. KI42/16 podnosilac zahteva: *Valdet Sutaj*, rešenje o neprihvatljivosti od 7. novembra 2016. godine, stav 41. i druge reference koje se u njemu navode).
42. U tom smislu, Sud naglašava da nije njegov zadatak da se bavi greškama zakona koje su navodno počinili redovni sudovi (zakonitost), osim i u meri ako su te greške mogle povrediti osnovna prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). Sud sam ne može oceniti zakon koji je doveo dotle redovni sud da usvoji jednu umesto neke druge odluke. U suprotnom, Sud bi postupio kao sud „četvrtog stepena“, što bi rezultiralo prevazilaženju ograničenja koje su postavljene u njegovoj jurisdikciji. U stvari, uloga je redovnih sudova da tumače i primenjuju odgovarajuća pravila procesnog i materijalnog prava. (Vidi: slučaj *Garcia Ruiz protiv Španije*, ESLJP, br. 30544/96, od 21. januara 1999. godine, stav 28, vidi i: slučaj KI70/11, podnosioci zahteva: *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).
43. Sud dalje primećuje da se podnosilac zahteva ne slaže sa ishodom postupka pred redovnim sudovima. Međutim, nezadovoljstvo podnosioca zahteva zbog ishoda postupka od strane redovnih sudova samo po sebi ne može pokrenuti

tvrdnju o povredi prava na pravično i nepristrasno suđenje. (Vidi: *mutatis mutandis*, *Mezotur - Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, ESLJP, presuda od 26. jula 2005. godine, stav 21, vidi i: slučaj KI56/17, podnositeljka zahteva: *Lumturije Murtezaj*, rešenje o neprihvatljivosti od 18. decembra 2017. godine, stav 42).

44. Shodno tome, Sud smatra da podnosilac zahteva nije potkrepio navode da su relevantni postupci na bilo koji način bili nepravični ili proizvoljni i da su osporenim odlukom povređena prava i slobode garantovane Ustavom i EKLJP-a. (Vidi: *mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. godine).
45. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan na ustavnim osnovama i treba da se proglasi neprihvatljivim kao što je propisano u članu 113.7 Ustava, članu 48. Zakona i dalje navedeno u pravilu 39 (2) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113 (7) Ustava, članom 48. Zakona i u skladu sa pravilima 39 (2) i 59 (2) Poslovnika, 29. oktobra 2018. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

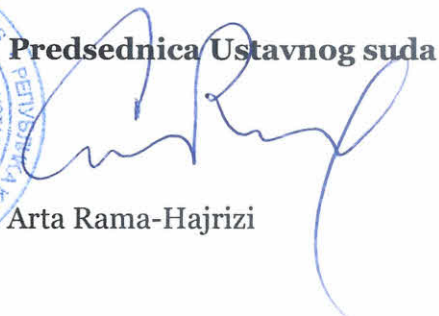
- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Gresa Caka-Nimani

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi